

Đề bài

Trong vai Thủy Tinh, em hãy
kể lại truyền thuyết

*Sơn Tinh,
Thủy Tinh*

Bài làm

Chào các bạn trẻ! Ta là Thủy Tinh, một người đã không biết bao nhiêu lần đánh nhau với Sơn Tinh để cướp My Nương, nhưng không hiểu tại sao lần nào ta cũng thua.

Nguyên do cũng vì hôm ấy, ta nghe bọn thủy tinh bàn tán xôn xao rằng: Hùng Vương thứ mười tám có một người con gái tên là My Nương, người đẹp như hoa, tính nết hiền dịu, ngài thương yêu con gái hết mực, muốn kén cho con một người chồng xứng đáng. Không đợi chờ gì nữa, ta liền đến xin cầu hôn nàng. Nào ngờ khi vừa đến thì gặp một người cùng chung mục đích. Anh ta mặc bộ áo giáp, bước đi rất mạnh mẽ. Cúi xuống lạy vua Hùng rồi anh ta bắt đầu trở tài: vẫy tay về phía đông, bỗng dưng phía đông nổi cồn bãi; vẫy tay về phía tây, phía tây mọc lên từng dãy núi đồi. Mọi người đồn rằng, anh ta tên là Sơn Tinh, là chúa tể của vùng non cao. Anh chàng giỏi giang đấy, nhưng so sao được với ta, chúa miền nước thẳm. Ta vượt nhẹ bộ quần áo được tết bằng những chiếc vẩy cá to và cứng đang mặc rồi xin được trở tài. Ta vung tay, cất tiếng gọi oang oang. Bỗng đâu một luồng gió mạnh nổi lên, rồi mây đen ùn ùn kéo đến, mưa trút xuống ào ào. Nhìn xung quanh thấy nhà vua và triều thần, ai nấy đều khiếp sợ, ta vui lắm. Trở tài xong, ta cũng lạy tạ vua Hùng. Ngài băn khoăn không biết chọn ai, từ chối ai, bèn phán:

– Hai chàng đều vừa ý ta, nhưng ta chỉ có một người con gái. Thôi thì ngày mai, ai đem sính lễ đến trước ta sẽ gả con gái cho.

Chúng ta tâu hỏi đồ sính lễ cần sắm những gì, ngài nghĩ ngợi một lúc rồi bảo:

– Một trăm ván cơm nếp, một trăm nệp bánh chưng, voi chín ngà, gà chín cựa, ngựa chín hồng mao, mỗi thứ phải đủ một đôi.

Thật thức, những thứ đó sẵn có ở chỗ Sơn Tinh, ta tìm kiếm thì khó khăn lắm. Nhưng một người tài giỏi như ta, không có gì là không làm được. Nào ngờ hôm sau, mới tờ mờ sáng, Sơn Tinh đã đem đầy đủ lễ vật đến rước My Nương về núi.

Ta đến sau, không lấy được vợ, dưng dưng nổi giận, đem quân đuổi theo đánh Sơn Tinh. Vừa đuổi theo, ta vừa hét: “Sơn Tinh, trả My Nương cho ta!”. Trận đánh giữa hai chúng ta diễn ra thật ác liệt. Ta hô mưa, gọi gió, làm thành giông bão rung chuyển cả đất trời. Nước ngập nhà cửa, ruộng đồng, trông như thành Phong Châu đang nổi lênh bênh trên biển nước. Ta đinh ninh chắc hẳn mình giành lại được My Nương nên rất đắc chí. Nhưng không, dù gió thét ào ào, mưa trút như thác, Sơn Tinh vẫn đứng vững vàng, nét mặt bình thản bóc từng quả đồi, dời từng dãy núi ngăn chặn dòng nước lũ. Hắn và ta đánh nhau ròng rã mấy tháng trời. Cuối cùng, ta đuối sức, đành rút quân về.

Từ đó oán nặng, thù sâu, năm nào ta cũng làm mưa gió bão lụt dâng nước đánh hắn. Nhưng lần nào cũng vậy, vẫn không thắng nổi hắn để cướp lại My Nương, ta phải lui thủ rút quân về, với tâm trạng đầy oán hận.